

Java is eigenlijk pas goed in het nieuws gekomen toen Netscape besloot het Javaplatform te gaan ondersteunen in de toen nieuwe versie van de Netscape Navigator (versie 2, weet u nog?). Dit, en het feit dat de eerste grote – voor het publiek bekende – Java-applicatie bestond uit een Internetbrowser (HotJava) heeft Java in veel ogen gebrandmerkt als een taal voor Internet-clientapplicaties die in de context van een web browser draaien, de zogeheten, en inmiddels veelvoudig vervloekte, “applets”.

Het Applet-loze Internet

Ook uw auteur heeft zich schuldig gemaakt aan deze opvatting. Een van mijn eerste artikelen over Java was getiteld: “Het web komt tot leven met Java”. Gegrepen door de mogelijkheden die Java biedt hebben nogal wat programmeurs zich laten gaan en hebben de ene na de andere Java-applet ontwikkeld. Variërend van kleine animaties tot en met complete applicaties voor bijvoorbeeld het naspelen van schaakpartijen tussen Kasparov en IBM’s superzakjapanner “Deep Blue”. Na de initiële hausse van Java-applets werd het langzamerhand steeds stiller op het applet-front. De realiteitszin zette in en men kwam er achter dat het toch allemaal niet zo geweldig was als in eerste instantie werd gedacht. Diverse problemen kwamen bovendien: Zo bleek bijvoorbeeld al snel dat de hoeveelheid resources die nodig zijn voor een complete Java-implementatie in een browser nogal aan de heftige kant zijn. Persoonlijk begint het bij mij altijd te kriebelen als mijn Netscape Navigator “Starting Java...” meldt. Daarnaast blijkt een beetje Java-programma toch nog aardig wat bytes nodig te hebben. Zeker als er naar goed OO-gebruik rijkelijk is geput uit andermans class libraries. Het downloaden van al die code gaat ook niet

in de koude kleren zitten. En dan nog maar niet spreken over de verschillen tussen Java-versies en Java-implementaties in browsers. Toen ik laatst eens mijn onmiddellijke bekenden verblijdde met een URL van een pagina waarin toch wel heel leuke dingen werden gedaan in Java (voor de kenners: Stunning ASCII-Mation) bereikten mij diverse berichten dat genoemde applets het weer eens niet deden onder een of andere versie van een browser. Al met al een tamelijk droevig verhaal dus.

Deze en andere problemen nopen veel webmasters ertoe om maar eens af te stappen van Java-applets in hun Internetpagina’s. “And good riddance too” mag ik hieraan wel toevoegen. Daar waar nog wel heftig gebruik wordt gemaakt van Java is ook altijd wel een versie van die pagina’s beschikbaar die geen gebruik maakt van Java. En dat limiteert dan onmiddellijk weer het gebruik van Java op de wel-Javapagina’s, want daar mogen natuurlijk geen spectaculaire zaken gebeuren die zonder Java niet zouden kunnen worden vormgegeven. We zien steeds minder Java-applets op het Internet. Ongeveer parallel met die trend meen ik een toenemende waardering voor JavaScript te ontwaren. Dat is natuurlijk ook niet

perfect, maar om een of andere reden prefereren mensen meestal nieuwe problemen boven de problemen die ze al kennen. En animaties blijken toch wel eenvoudiger uit te voeren als een “animated GIF”.

Met het verscheiden uit de browser zien we Java gelukkig ergens anders weer opduiken, en met name op plekken waar het veel beter tot zijn recht komt: in database-, web- en applicatieservers, op de desktop voor volwaardige standalone(GUI)-applicaties, in diverse soorten randapparaten en zelfs in smartcards.

Eeuwig zonde natuurlijk van Java op de webclients. Het kon al met al toch wel leuke dingen. Maar, het Internet zou het Internet niet zijn als er niet onmiddellijk een nieuwe rage werd uitgevonden. Deze keer komt de eer om alle problemen op te lossen aan XML. Aan alle XML-guru’s: veel succes gewenst!

Jos Visser

is werkzaam als realiteitscontroleur bij
Open Solution Providers en is
bereikbaar via josv@osp.nl.